



עת"א 9687/02/18 - עבד אלעזיז אברהים נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

15 מרץ 2018

עת"א 9687-02-18 אברהים (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני	כב' השופט גרשון גונטובניק
העותר	עבד אלעזיז אברהים (אסיר)
	על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה
נגד	שרות בתי הסוהר
המשיב	על-ידי ב"כ עו"ד מיטל שלמה כהן

החלטה

לפני עתירת אסיר שעניינה אי אישור ערבות מטעם העותר במסגרת יציאה לחופשות.

1. העותר מרצה עונש מאסר בן 20 חודשים בבית המעצר תל-אביב באגף אסירי עבודה, לאחר שהורשע בגין ביצוע עבירות חבלה חמורה וקשירת קשר לביצוע פשע. הוא החל לרצות מאסרו ביום 15.10.17. בעתירתו המקורית הלן על כך שלא אושרה יציאתו לסבב חופשות, וזאת למרות התנהגותו החיובית, ותפקודו התקין. עוד הצביע על כך שבתקופת מאסרו לא נפתח לו תיק פלילי או משמעת. לטענתו, הגורמים המוסמכים המליצו שיצא לסבב חופשות, אך ההחלטה טרם נתקבלה.

בתגובה לעתירה ציין המשיב כי מבירור שנערך עולה שהעותר משולב כבר בסבב חופשות ואף יצא לחופשה ראשונה

עמוד 1



ביום 13.2.18. אולם עדכון זה לא הביא את העתירה לכדי סיום, שכן התגלתה מחלוקת על אודות אישור הערבים שיערבו לו במהלך חופשותיו. העותר הציג שתי ערבות - אמו ואשתו, ומשטרת ישראל סברה שלא תוכלנה לשמש כערבות מטעמו.

לקראת הדיון בעתירה ולאחר בחינה מחודשת, נמצא שאמו של העותר יכולה לשמש לו כערבה ללא מניעה. יחד עם זאת, נותר קושי עם אשתו, שכן קיים בעניינה תיק פתוח בגין הפרה חוקית, ולפיו היא שמשה כאחראית על העותר בעת שהותו במעצר בית, עת התברר משפטו, אך היא לא עמדה במחויבותה, והעותר הפר את תנאיו, ולכן אין היא יכולה לשמש כערבה ראויה בעת הזאת.

2. במהלך הדיון שלפני (ביום 27.2.18) חזר העותר על בקשתו לאשר גם את אשתו כערבה. הוא טען כי בעת שהפר את תנאי המעצר אשתו לא פיקחה עליו; המשטרה חוקרת באופן שגרתי את כל המפקחים, ולכן גם אשתו נחקרה, אך נוכח העובדה שלא הייתה אחראית עליו בעת ההפרה, אין זה סביר לסרב לאשר אותה כערבה.

על רקע טענה זו ביקשתי בדיון כי תתקיים בדיקה נוספת מצד המשיב, ונתבקשה הצגת תגובה עדכנית מצדו. התגובה הוגשה ביום 5.3.18 ובה חוות דעת המשטרה שסווגה "סודי". ביקשתי את עמדת העותר לגבי היכולת לעיין בה במעמד צד אחד, ואישור זה נתקבל (ביום 5.3.18). לאחר שעיניתי בחוות הדעת התעוררה אצלי שאלה האם אכן ראוי לסווגה בסיווג גבוה שכזה, וביקשתי את עמדת המשיב בנושא, ונמסר לי שמבירור שנערך מול משטרת ישראל ולאחר בדיקת הגורמים הרלוונטיים, אין מניעה לשנות את הסיווג של חוות הדעת ל"שמור". על רקע זה החלטתי (ביום 7.3.18) כי תינתן החלטה סופית בעתירה בה יצוינו הפרטים מהבדיקה המשטרתית שנערכה.

הגיעה אפוא עת ההכרעה.

3. לאור העמדה העדכנית של המשיב מאושרת בזאת אמו של העותר לשמש כערבה מטעמו, ללא מניעה.

אשר לאשתו של העותר לא מצאתי כי נפל פגם בשיקול דעת המשיב המצדיק התערבות שיפוטית. מחוות הדעת המשטרתית עולה שאשתו מסרה, עת נחקרה, כי בעת שבוצעה ההפרה היה העותר תחת אחריותה, ואף אמר לה שהוא יוצא לטיפול בעיקול במועצה. עוד עולה מהחקירה שהעותר היה רוב הזמן תחת אחריות רעייתו.

אני ער לכך שהעותר טוען אחרת, אך לצורך החלטת הגורמים המוסמכים די בקיומה של **תשתית ראייתית מינהלית** נאותה להצדקת ההחלטה, וכמובן שאין מוטלת על המשיב האחריות להכריע בין הגרסאות הסותרות באמות המידה הנדרשות בפלילים. תשתית זו קיימת בנסיבות העניין, והיא בעוצמה גבוהה מספיק כדי לבסס את ההחלטה אליה הגיע. אכן, בהינתן הראיות המינהליות הקיימות, המתבססות על החקירה המשטרתית, החלטה שלא ניתן לאפשר לאשתו של העותר לשמש כערבה מטעמו, הנה סבירה בתכלית.

4. סוף דבר, אין עילה להתערב בהחלטת המשיב, ולכן אמו של העותר מאושרת כערבה, ואשתו לא תשמש כערבה מטעמו.

העתירה מתקבלת אפוא בחלקה.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

